

HOLLAND FESTIVAL 76

Boston Musica Viva

Amsterdam – Concertgebouw – donderdag 3 juni 1976 – 20.15 uur
Den Haag – Houtrushallen – vrijdag 4 juni 1976 – 20.30 uur
Rotterdam – De Doelen – zaterdag 5 juni 1976 – 20.15 uur

Boston Musica Viva

o.l.v. Richard Pittman
m.m.v. Elsa Charlston, sopraan

Programma 3 en 5 juni

- Joseph Schwantner 1943   **Consortium (1970)**
- John Cage 1912   **Atlas eclipticalis (1961)**
en
Winter Music (1957)
voor piano
- John Huggler 1928   **Bittere Nüsse (1975)**
op teksten van Paul Celan
- pauze**
- Arthur Custer 1927   **Interface nr. 2 (1975)**
voor dia-projectors, publiek en
kamermuziekensemble
- Charles Ives 1874-1954   **Three songs**
Old Home Day (naar Vergilius, 1914)
The Housatonic at Stockbridge
(1921)
They are there
- Joseph Schwantner 1943   **Elixir (1974)**
voor fluit en vijf spelers

Programma 4 juni

- Joseph Schwantner 1943   **Consortium (1970)**
- Ronald Perera 1941   **Three poems of Günter Grass**
- pauze**
- Charles Ives 1874-1954   **Set for Theater Orchestra
(1906-11)**
In the Cage
In the Inn
In the Night
- Arthur Custer 1927   **Interface nr. 2 (1975)**
voor dia-projectors, publiek en
kamermuziekensemble
- Joseph Schwantner 1943   **Elixir (1974)**
voor fluit en vijf spelers

Joseph Schwantner

Joseph Schwantner werd in 1943 in Chicago geboren en opgeleid aan het Chicago Conservatory College en later aan de Northwestern University in Evanston, Illinois. Zijn belangrijkste leraren waren Alan Stout, Anthony Donato en Bernard Dieter. Schwantner is sinds 1970 als docent voor compositie verbonden aan de Eastman School of Music in Rochester, New York, en leidt daar de cursus Contemporary musical practice. Voor zijn composities kreeg hij diverse prijzen en onderscheidingen, hij was o.a. de eerste aan wie in 1970 het Charles Ives scholarship in music werd toegekend door het National Institute en de American Academy of Arts and Letters.

Tot zijn werken behoren o.m. 'Sinfonia brevis' (1963) voor orkest, Concertino voor altsaxofoon en drie kamermuziekensembles (1964), 'Diaphonia intervallum' (1965), 'Chronicon' voor fagot en piano (1967) – de drie laatste werken werden bekroond met de BMI Award –, 'Modus celestis' (1972) voor 12 fluiten, 12 strijkinstrumenten, 3 slagwerkers, piano en celesta, 'Autumn canticles' (1974) voor viool, violoncel en piano en speciaal voor Boston Musica Viva 'Shadows II' (1973) voor bariton en 8 spelers, 'In aeternum' (1973) voor violoncel en 4 spelers. Ook 'Elixir' voor fluit en 5 spelers werd speciaal voor Boston Musica Viva geschreven en voor het eerst uitgevoerd op 3 oktober 1975 in Simon's Rock College, Great Barrington, Mass. Het werk is geschreven voor fluit, piano, viool, violoncel, kristallen glazen (die met de vinger worden aangestreeken) en crotalen. 'Consortium' werd gecomponeerd in 1970 en is door Boston Musica Viva op de plaat vastgelegd.

Arthur Custer

Arthur Custer: Interface nr. 2 voor dia-projectors, publiek en kamermuziekensemble werd voor Boston Musica Viva geschreven en voor het eerst door hen uitgevoerd in 1975. Het publiek neemt eraan deel door vóór de uitvoering dia's te maken, die gedurende de uitvoering worden vertoond. Op drie tijdstippen tegen het eind van het stuk krijgen de spelers de opdracht te improviseren naar aanleiding van de dia's die door het publiek zijn gemaakt.

John Cage

John Cage werd geboren op 8 september 1912 in Los Angeles, California. Hij studeerde vrije kunsten aan Pomona College. Zijn compositie-leraren waren o.a. Henry Cowell en Arnold Schönberg. Cage ontving talloze opdrachten en onderscheidingen van muziekinstellingen over de gehele wereld en werd uitgenodigd voor het National Institute of Arts & Letters. Op het ogenblik werkt hij in Stony Point, New York, aan twee opdrachten voor orkestwerken. Het zou onmogelijk zijn om het effect te berekenen dat het werk van John Cage heeft op de muziek en andere kunsten in de 20ste eeuw. Wel is duidelijk dat de muzikale ontwikkeling van deze tijd niet naar waarde geschat kan worden als men zijn muziek en ideeën buiten beschouwing laat. Zijn uitvinding van de 'prepared piano' en zijn experimenten met slaginstrumenten brachten hem ertoe om talrijke unieke en fascinerende manieren om de factor tijd in de muziek te structureren te bedenken en te onderzoeken. Hij wordt algemeen erkend als de initiator en de leidende figuur op het terrein van de onbepaalde composities waarin kans een belangrijke rol speelt. Arnold Schönberg heeft Cage eens een 'inventor of genius' genoemd.

John Cage's 'Atlas Eclipticalis' kan uitgevoerd worden door een variabel aantal instrumenten. Het werk werd gecomponeerd door doorzichtige mallen te leggen op de platen van een astronomische atlas en daarop de positie van de sterren aan te tekenen. De sterren fungeren als noten. 'Winter Music' kan uitgevoerd worden door een piano solo of gelijktijdig met 'Atlas Eclipticalis'.

John Huggler

John Huggler werd geboren op 30 augustus 1928 in Rochester, New York. Hij studeerde musicologie aan de Eastman School of Music van de Universiteit van Rochester. Tot zijn leraren behoorden C. Warren Fox en Dante Fiorillo. Huggler kreeg verscheidene prijzen en onderscheidingen w.o. twee Guggenheim Fellowships, hij was 'composer-in-residence' van het Boston Symphony Orchestra, en op het ogenblik doceert hij aan de Universiteit van Massachusetts in Boston. John Huggler's muziek onderscheidt zich door fantasie, intensiteit, helderheid en een sterke lyriek.

'Bittere Nüsse' werd geschreven voor Elsa Charlston en Boston Musica Viva en werd door hen voor het eerst uitgevoerd in 1975. De sopraanpartij is geheel geschreven voor Elsa Charlstons ongewoon grote stemomvang. 'Bittere Nüsse' is een twaalftoonscompositie, zeer lyrisch en expressief.

In Gestalt eines Ebers

In Gestalt eines Ebers

stampft dein Traum durch die Wälder am Rande des Abends
Blitzendweiss
wie das Eis, aus dem er hervorbrach,
sind seine Hauer.

Eine bittere Nuss

wühlt er hervor unterm Laub,
das sein Schatten den Bäumen entriss,
eine Nuss,
schwarz wie das Herz, das dein Fuss vor sich herstiess,
als du selber hier schrittst.

Er spiesst sie auf

und erfüllt das Gehölz mit grunzendem Schicksal,
dann treibts ihn
hinunter zur Küste,
dorthin, wo das Meer
seiner Feste finsterstes gibt
auf den Klippen :

vielleicht

dass eine Frucht wie die seine
das feiernde Auge entzückt,
das solche Steine geweint hat.

Eine Hand

Der Tisch, aus Stundenholz, mit
dem Reisgericht und dem Wein
Es wird
geschwiegen, gegessen, getrunken.

Eine Hand, die ich küsste,
leuchtet den Mündern.

Psalm

Niemand knetet uns wieder aus Erde und Lehm,
niemand bespricht unsern Staub.
Niemand.

Gelobt seist du, Niemand.
Dir zulieb wollen
wir blühn.
Dir
entgegen.

Ein Nichts
waren wir, sind wir, werden
wir bleiben, blühend:
die Nichts-, die
Niemandrose.

Mit
dem Griffel seelenhell,
dem Staubfaden himmelwüst,
der Krone rot
vom Purpurwort, das wir sangen
über, o über
dem Dorn.

Paul Celan (1920–1970)

Charles Ives

Charles Ives bracht het grootste deel van zijn leven in de zakenwereld door aan het hoofd van een der meest succesvolle verzekeringsagentschappen in de Verenigde Staten, daarnaast componeerde hij, gedurende de periode 1898–1918, in zijn vrije tijd een grote hoeveelheid van verbijsterend nieuwe, gecompliceerde, hevig dissonerende en wonderlijk evocatieve muziek, waarvan bij zijn leven vrijwel niets gepubliceerd werd en waarvan hij zelf nooit iets in een publieke uitvoering heeft kunnen horen. Het is niet alleen de meest ongebruikelijke muziek die ooit door een Amerikaan werd geschreven, het is waarschijnlijk het meest ongebruikelijke oeuvre ooit in de geschiedenis door enig musicus gecomponeerd.

Die muziek ontstond in een tijd – rond de eeuwwisseling – dat Strawinsky muzikaal gesproken nog niet bestond en dat de meest vooruitstrevende avantgarde werd gevormd door Debussy in Frankrijk en Skrjabin in Rusland. In Amerika heerste wel enige activiteit op muziekgebied, maar er gebeurde niets van belang.

Ives, geïsoleerd werkend in Danbury, Connecticut, componeerde muziek die gekenmerkt werd door een krankzinnige polytonaliteit en polyritmiek, vrijwel uitsluitend dissonerend, en zelfs met incidentele toepassingen van aleatoriek (geïmproviseerde muziek). Wat hij schreef, was in hoge mate ingegeven door zijn merkwaardige vader, George Ives. Deze gaf muzikles, dirigeerde een militaire band en had een zeer onderzoekende aard. In 1870 al experimenteerde hij met microtonaliteiten en bouwde vreemde instrumenten die nog vreemdere geluiden voortbrachten, tot grote hilariteit van zijn burens. Hij was uitgekeken op de traditionele compositieleer en was van mening dat de orthodoxe regels verbroken moesten worden, maar dat zulks alleen mogelijk is als iemand precies weet welke regels hij verbreekt.

Toen Charles vijf jaar was, begon zijn vader zijn muzieklessen met de composities van Bach en gaf hem daarnaast een zeer ongewone gehoor-training. Hij liet hem bijvoorbeeld een liedje zingen, hem daarbij op de piano begeleidend in een totaal andere toonsoort. Op 12-jarige leeftijd speelde Charles mee in zijn vaders band en als vijftienjarige schreef hij zijn eerste composities. In 1894 werd hij ingeschreven bij Yale University, waar hij zijn muziekstudie voortzette bij Horatio Parker, een gedegen en conservatief componist, die er echter niet in slaagde om de jonge Charles Ives de onconventionele ideeën van zijn vader uit zijn hoofd te praten.

'Old Home Day' is een lied over kinderherinneringen aan een klein stadje in New England met toepasselijke aanhalingen van Amerikaanse volksliedjes en marslieders, en omvat o.a. een partij voor 'obligato fife', gespeeld door de piccolo. 'The Housatonic at Stockbridge' komt uit 'Three places in New England' voor orkest. De Housatonic is een rivier en Stockbridge is een mooi stadje in het westen van Massachusetts.

Viool en altviool spelen achter het podium een obligaat-partij, die in de oorspronkelijke orkestversie tremolo door de violen wordt uitgevoerd.

'They are there' heette oorspronkelijk 'He is there', maar Ives heeft er een tweede couplet aan toegevoegd en de titel veranderd. Het eerste couplet is een krijgs-lustig, patriottisch strijdlid. Het tweede een bede om vrede en internationale democratie en gerechtigheid. De obligaatpartij wordt gespeeld door fluit en viool en de andere musici voegen zich daarbij in het refrein, evenals in 'Old Home Day'. 'Set for Theater Orchestra' ontstond tussen 1904 en 1911. In Ives' 'Sets' gebruikte hij oud materiaal, doorgaans liederen, en zette dat voor instrumenten. Het eerste deel 'In the Cage' was oorspronkelijk een lied over een luipaard in de dierentuin in Central Park. De dreunende pauken geven het rusteloos heen en weer lopen van de luipaard weer. Het tweede deel 'In the Inn' komt uit de Eerste pianosonate en geeft een impressie van de ragtime-muziek in een café langs de weg. Het derde deel is de zetting van een lied dat Ives nergens anders gebruikt heeft. Hij schreef: 'the Theater Orchestra of some years ago would run from four or five to twenty and the four of five had to often do the work of twenty.' De partituur laat de keuze uit verschillende instrumentaties.

Old Home Day

'Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphni'

Go my songs!

Draw Daphnis from the city,

1. A minor tune from Todd's opera house,
comes to me as I cross the square, there,
We boys used to shout the songs, that rouse
the hearts of the brave and fair,
of the brave and fair.
As we

Chorus:

march along down Main street,
behind the village band,
The dear old trees,
with their arch of leaves
seem to grasp us by the hand.
While we step along
to the tune of an Irish song,
Glad but wistful sounds the old church bell,
for underneath's a note of sadness,
'Old home town' farewell.

2. A corner lot, a white picket fence,
daisies almost everywhere, there,
We boys used to play 'One old cat',
and base hits filled the air
filled the summer air.
As we

Chorus:

march along on Main street,
fo that 'Down East' Yankee town,
comes a sign of life,
from the '3rd Corps' fife,
strains of an old break down ;
While we step along
to the tune of it's Irish song,
comes another sound we all know well,
It takes us way back forty years,
that little red school-house bell.

Charles Ives

The Housatonic at Stockbridge

Contented river !
in thy dreamy realm
The cloudy willow
and the plummy elm :
Thou beautiful !
From ev'ry dreamy hill
what eye but wanders with thee
at thy will

Contented river !
And yet overshy
To mask thy beauty
from the eager eye ;
Hast thou a thought to hide from field and town ?
In some deep current of the sunlit brown

Ah ! there's a restive ripple,
and the swift red leaves
September's firstlings faster drift ;
Wouldst thou away, dear stream ?
Come, whisper near !
I also of much resting have a fear :
Let me tomorrow thy companion be,
By fall and shallow to the adventurous sea !

Robert Underwood Johnson

They are there

(Fighting for the People's New Free World)

1. There's a time in many a life,
When it's do though facing death
And our soldier boys will
Do their part that people can live
In a world where all will have a say,
They're conscious always of their country's aim,
Which is Liberty for all.
Hip hip hooray you'll hear them say
As they go to the fighting front.

Chorus :

Brave boys are now in action
They are there, they will help to free the world
They are fighting for the right
But when it comes to might,
They are there, they are there, they are there,
As the Allies beat up all the warhogs,
The boys'll be there fighting hard
And then the world will shout
The battle cry of Freedom.
Tenting on a new camp ground.

2. When we're through this cursed war,
All started by a sneaking gouger,
Making slaves of men
Then let all the people rise
And stand together in brave,
Kind Humanity.

Most wars are made by small
Stupid selfish bossing groups
While the people have no say.
But there'll come a day
Hip hip Hooray
When they'll smash all dictators to the wall

Chorus:

Then it's build a people's world nation
Hooray
Ev'ry honest country free to live it's own native life.
They will stand for the right,
But if it comes to might,
They are there, they are there, they are there,
Then the people, not just politicians
Will rule their own lands and lives.
Then you'll hear the whole universe
Shouting the battle cry of Freedom.
Tenting on a new camp ground.
Tenting to-night,
Tenting on a new camp ground.
For it's rally round the flag
Of the people's new free world
Shouting the battle cry of Freedom.

Charles Ives

Ronald Perera

Ronald Perera werd geboren in 1941 in Boston en ontving zijn muzikale opleiding aan Harvard University bij Lion Kirschner. In 1967 werkte hij bij Gustav König aan het Instituut voor Sonologie van de Universiteit van Utrecht. Hij ontving prijzen van diverse Amerikaanse instellingen en van het Goethe Instituut. Hij was als docent verbonden aan Syracuse University en Dartmouth College en is sinds 1971 'associate professor' aan Smith College in Northampton, Mass., waar hij tevens de elektronische studio leidt.

Over Gunter Grass' drie gedichten schrijft hij het volgende:

'Gleisdreieck is een station van de Berlijnse bovengrondse trein en markeerde de grensovergang tussen Oost en West voordat de Muur was opgetrokken. Hoewel het gedicht gaat over één specifieke hedendaagse Duitser, die gevangen zit tussen twee tegengestelde politiek-ideologische systemen, is 'Gleisdreieck', evenals de beide andere gedichten van de cyclus, metaforisch. Het thema van te moeten kiezen tussen twee strijdige alternatieven, hetzij politiek, ethisch of persoonlijk kan verplaatst worden naar iedere tijd en iedere beschaving. De muzikale begeleiding varieert van een introspectieve en reciterende muziek tot een extraverte 'jazzy' muziek, die herinneringen oproept aan het cabaret van de jaren 20 en 30.

'Klappstühle' is een walsfantasie op de melodie van Strauss' wals 'Künstlerleben', die eerst te horen wordt gebracht door een ouderwetse muziekdoos. De muziek herinnert aan de stijl van sommige laat-romantische Duitse componisten en grijpt tevens vooruit naar de Nazi-mars 'Die Jugend marschier'. Deze wat bizarre begeleiding werd gesuggereerd door het bitterzoete, af en toe haast nostalgische, karakter van het gedicht over de réfugés die de reis over de Atlantische Oceaan naar een nieuw land ondernemen, omdat de cultuur die zij achterlieten totaal verspoeld werd.

'Schlaflos' gaat over een man, die zichzelf in slaap tracht te tellen en daarbij alles, wat hij in zijn leven gedaan heeft, opsomt om te zien wat de uitkomst is. De indrukken op zijn geestelijke 'playback-strook' blijven surreëel en verzetten zich tegen een ordelijke interpretatie. Terugtellend komt hij terecht bij de oorlogsgebeurtenissen en wordt geconfronteerd met een schuld die hij niet kan uitwissen, en waarvoor hem in zijn dagelijks bestaan slechts symbolisch vergiffenis kan worden geschonken. De muziek is een dramatische, verhalende reis in zijn verleden.

Ronald Perera

Gleisdreieck

Die Putzfrau ziehen von Ost nach West.
Nein Mann, bleib hier, was willst Du drüben ;
komm rüber Mann, was willst du hier.

Gleisdreieck, wo mit heisser Drüse
die Spinne, die die Gleise legt,
sich Wohnung nahm und Gleise legt.

In Brücken geht sie nahtlos über
und schlägt sich selber Nieten nach,
wenn, was ins Netz geht, Nieten lockert.

Wir fahren oft und ziegen Freunden,
hier liegt Gleisdreieck, steigen aus
und zahlen mit den Fingern Gleise.

Die Weichen locken, Putzfrau siehn,
das Schlusslicht meint mich, doch die Spinne
fängt Fliegen und lässt Putzfrau ziehn.

Wit starren gläubig in die Drüse
und lesen, was die Drüse schreibt :
Gleisdreieck, Sie verlassen sogleich

Gleisdreieck und den Westsektor.

Klappstühle

Wie traurig sind diese Veränderungen.
Die Leute schrauben ihre Namenschilder ab,
nehmen den Topf mit dem Rotkohl,
wärmen ihn auf, anderen Ortes.

Was sind das für Möbel,
die für den Aufbruch werben?
Die Leute nehmen ihre Klappstühle
und wandern aus.

Mit Heimweh und Brechreiz beladene Schiffe
tragen patentierte Sitzgelegenheiten
und patentlose Besitzer
hin und her.

Auf beiden Seiten des grossen Wassers
stehen nun Klappstühle ;
wie traurig sind diese Veränderungen.

Schlaflos

Mein Atem verfehlte das Nadelohr.
Jetzt muss ich zählen
und heimwärts blättern treppab.

Aber die Kriechgänge
münden in Wassergräben,
in denen Kaulquappen . . .
Zähl doch mal nach.

Meine Rückspule plappert ihr drittes Jahrzehnt.
Das Bett geht auf Reisen. Und überall legt
der Zoll seine Hand auf: Was führen sie mit?

Drei Strümpfe, fünf Schuhe, ein Nebelgerät. –
Mehrsprachig werden sie nachgezählt:
die Sterne, die Schafe, die Panzer, die Stimmen . . .
Ein Zwischenergebnis wird ausgezählt.

Günter Grass (geb. 1927)

Richard Pittman

Richard Pittman, de oprichter en leider van 'Boston Musica Viva', is eveneens als dirigent en als docent orkestdirectie verbonden aan het New England-conservatorium in Boston. Sinds 1969 leidt hij bovendien het Concord Orchestra van Massachusetts.

Van 1965 tot 1968 doceerde hij orkestdirectie en was tevens dirigent van de opera-afdeling van de Eastman School of Music in Rochester, New York. Als gastdirigent trad hij op bij verschillende orkesten in Washington D.C., New York, Boston, Worcester en het Duitse Hamburg. Hij werd opgeleid aan het Peabody-conservatorium in Maryland en volgde nadien directie-onderricht bij o.m. Laszlo Halasz in New York, Sergiu Celibidache in Siena en bij Pierre Boulez in Bazel.

Elsa Charlston

De sopraan Elsa Charlston heeft zich geheel toegelegd op hedendaagse muziek en treedt regelmatig op met diverse ensembles voor hedendaagse muziek o.a. in Chicago en Berkeley en elders in de Verenigde Staten. Zij was o.m. soliste bij het Fine Arts Quartet, het Chicago Symphony Quartet, de symfonieorkesten van Milwaukee, Minnesota en het Grant Park Symphony Orchestra. Gedurende de zomer van 1972 verbleef zij als 'artist-in-residence' aan de Universiteit van Wisconsin in Milwaukee.

Als operazangeres debuteerde zij in 1963 in de rol van Lulu, verder trad zij op bij het Boris Goldovsky Opera Theatre. Zij werkte o.a. ook mee aan de wereldpremière van Donald Denistons 'Sun Song' met het Chicago Symphony Orchestra o.l.v. Giulini. In 1973 vergezelde zij Boston Musica Viva op zijn tournee naar Engeland en Duitsland.

Boston Musica Viva. Geheel rechts Richard Pittman, dirigent

Boston Musica Viva

Boston Musica Viva is een ensemble, gespecialiseerd in 20ste-eeuwse muziek. Zij traden overal in de Verenigde Staten op en maakten in 1973 voor het eerst een tournee naar Europa, waarbij zij o.m. Londen, Hamburg, Berlijn, Frankfurt en Keulen bezochten. Boston Musica Viva besaait uit de volgende musici:

J. Fenwick Smith, opgeleid aan de Eastman School of Music, was o.m. als solo-fluitist verbonden aan de Berliner Philharmoniker en doceerde aan het Schiller-college in Berlijn. Hij treedt geregeld op als solist in de Verenigde Staten. De klarinettist **William Wrzesien** is een leerling van Rosario Mazzeo. Hij maakt deel uit van het Philharmonia Blaaskwintet en van het opera- en ballet-orkest van Boston. Ook werkt hij geregeld mee in het Boston Symphony Orchestra en het Boston Pops Orchestra.

Evelyn Zuckerman, de pianiste, werd opgeleid aan de Juilliard School of Music in New York bij Jakob Lateiner en Sascha Gorodnitzky. Zij is als pianiste en begeleidster verbonden aan het Boston Symphony Orchestra en het Berkshire Music Center in Tanglewood. Als soliste trad zij op bij het Boston Pops Orchestra en gaf recitals in Boston, en concerteerde voor radio en televisie in Boston en New York.

De violist **Daniel Stepner**, opgeleid aan Northwestern en Yale University, was gedurende vijf jaar concertmeester van het New Haven Symphony Orchestra. Hij gaf talrijke concerten en recitals, o.a. voerde hij tezamen met John Kirkpatrick Ives' vioolsonates uit in 1971. Hij speelt eveneens barokviool bij het ensemble Banchetto Musicale.

Aaron Picht ontving zijn opleiding tot altviolist bij Walter Trempler en Eugene Lehner. Hij treedt geregeld op als kamermuzikspeler in New England en was solist bij diverse Amerikaanse orkesten.

De cellist **Bruce Coppock** werd opgeleid aan het New England-conservatorium. Hij is eerste cellist bij het New England Symphony Orchestra en het Boston Civic Symphony Orchestra, verder maakt hij deel uit van het Scholarship-strijk-kwartet van het New England-conservatorium. Als kamermuzikspeler en als solist op orkestconcerten trad hij in heel New England op.

Technisch medewerkster: **Laura Jeppesen Stepner**